

Владимир ЧЕРКЕЗ

ЕСПАЊА, ЕСПАЊА

Причај Шпанијо свијетом
На језицима љубави
О живој брани і руди
О заједнишћиву људи
О слави борбе і рчу сїтрадања
о челичним бриіама

Причај о црним вуковима
Гладијаторима, хијенама, зубима
О кравим данима и рањеним јуїћрима
О цријевима људским међу рововима
Кад се фронїом чуло сваку ноћ и дан

Но Пасаран Но пасаран
О сїуденїћима младим
Присїћї лим из клуїа у окршаје
О бљедоликим с косама од златїа
Приїћеклим і орским ријекама
Палим на фронїћу райїа

Ви шїћо немаїће нишїћа
Немаїће шїћа да изї убиїће
осим окова које за вас буржуји носе
Ви шїћо немаїће шїћїли дом
Ни кров ни лежај ни свој сїћол
Чека вас шїћїло срце Шпаније
Ви чије су друї ове уї ушили у шамницама
Тобожњеї „нової свијеїћа“
Вашу су браћу „анђели мача“
У пакао роїсїћва шїћерали из свої раја
Из свої ірабљивої краљевсїћва освајача

Под вама улеї нушїа камена сїћубишїћа шамница
У којима сїће шамновали
За вама лавез паса
Кундаци жангарма
Шаке злоїћвора
„Изабрана раса“

Из капа канала
Испод жесона мостова
Из умашених шахтова
Дошли сте до ровова
Фишеклије вам јуне
Мешака и олова
Грла звона и пшцица

За вама лејенде
попут лаславица
Круже над земљом прекојаном
Од андалузијских зелених крила
До вена Воліе и деліе Нила

Завојем снијеја крв из рана
Од Пиринеја — до Балкана
Причају ријеке модром мору
Шуме својим јанинама
Млади борови јеликама
Јавори младим брезама
Нови борци бригадама
Човјек човјеку прича:

О батаљону „Димитрова“
О батаљону „Ђаковића“
о чети „Гуица“, батерији „Радића“
причају фабрици синови рада
О јунацима Интербригада

О њима шло су пренијели бакљу
Брајства, слободе, борбе,
Сврмином далеких обала
Ширином врелих шрива
Пространством сивеје и савана
Висином звијезда
Близином дана

поздрав међународним борцима слободе
Сисалим на фронту на Гвадалахари
Каљеним бијкама, ојнем борбе
Висовима Арајона
Пашињацима Астурије
Естрамадуре и Баскије
Обронцима Брунеја
Флором Андалузије

поздрав и шаром, звонима, пјесмом
Кликтањем орлова, криком ждралова
Збором хорова і ромова
Над земљом рањеном
Ту нам на фронту врелом паде
Горостас борбе, неимар покрејта
Славни комесар Интербригаде
У првом шпроју будућих і одина

Пао је лицем према земљи
А као своју срцем је волео
У јуришима јулске ноћи
С уснама крви распукла нара
Кад јрмио је завјетни поклик
Но пасаран — Неће проћи
Срцем рањених булевара

Виљануева де ла Канада
Плам усјомена пали шрајно
И кад јром шуйињи и киша пада
И кад је небо од звијезда сјајно

Виљенуева де ла Канада
Хумке сред јруди љетиа
Ко шрешња млада Шпанија млада
Црвеним флаом цвјетиа

Виљенуева де ла Канада
Бреј ови житиа, валови цвјећа
у локве киша времена пада
Ал сваки камен на пале сјећа

Ту сваки камен о борби прича
Три сваки сјећа на барикаде
О свјетлом лику Паровића
Пјевају химну шуме младе

* Одломак из поеме коју је аутор написао 1981. године поводом 45-то годишњице Шпанског грађанског рата.